

ЗВІРМО ГОДИННИКИ

Так завжди роблять на фронті: коли бійці в наступі, коли потрібно, щоб ніхто не відстав, — звільняють годинники.

Ти теж боєць. І хоч ти не в солдатській шинелі, а в робітничій спецівці чи в халаті доярки, ти йдеш в наступ. За кілька місяців Країна Рад відзначитиме свій п'ятдесятирічний ювілей. Бурхливе звитяжне це півстоліття. Мінюлись покоління, мінюли роки-епохи, та дух народу нашого завжди був наступальним, атакуючим, нестримним. Бо така мета у нас, що заради неї варто всього себе віддати, бо така партія веде нас до цієї мети — згусток енергії, неохитності.

Отож звірмо годинники. Пильно придивися, чи не відстав ти від тих, хто попереду в поході за гідну зустріч ювілею Вітчизни, чи зумієш восени ввійти на свято його господарем, а не глядачем. Тобі є на кого зрівняти крок. Ти читав уже про ювілейні зобов'язання комсомольсько-молодіжних колективів Кіровоградського агрегатного заводу, колгоспу імені Кірова Знаменського району та автоколони 2200. Ріст продуктивності праці, поліпшення якості продукції, економію коштів і матеріалів, підвищення культури виробництва принесуть вони Дню Жовтня. Чудовий почин! Подумай, чим ти зустрінеш п'ятдесятий Жовтень, зроби так, щоб твій внесок у загальну справу теж був помітним.

Постанова Центрального Комітету партії про підготовку до 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції ще раз нагадала ленінську вказівку, що найкращий спосіб відсвяткувати роковини великої революції — це зосередити увагу на нерозв'язаних завданнях. Перед тобою, перед твоєю організацією таких завдань немало. Вони впливають з рішучею силою на партійного з'їзду. Зроби крок до їх розв'язання, нехай твої здобутки вліяють в потік звитяжних справ п'ятиріччя.

Обком ЛКСМУ затвердив умови змагання комсомольсько-молодіжних колективів. Вступай у ряди тих, хто бореться за червоні знамена переможців.

Трудовий здобуток — це найперше, чого чекає від тебе країна. Але не єдине. Народ хоче бачити своє молоде пагілля освіченим, культурним, міцним фізично. Переверни: чи не зупинився ти в духовному рості, чи твоє особисте навчальна і спортивна програма на ювілейний рік достатньо широка і змістовна — адже нічим не виміряти можливостей, що їх відкрила перед тобою прекрасна наша доба.

Не забудь і про свого тозарниша. Допоможи, підкажи йому. Нехай і він не відстає від тебе. Щоб усім нам разом прийти до свята Жовтня з найкращими здобутками, на нових рубежах.

Звірмо годинники. Звірмо серця по ритмові, заданому 17-м роком.

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНАР

ІМ. Д. ЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VIII. № 6 (706). П'ЯТНИЦЯ, 13 СІЧНЯ 1967 Р. Ціна 2 коп.

«Мела Третьяковська в Онурівській СШ. Розповідь про Леніна...»

РУКУ, ТОВАРИШУ!

ДОЯРКИ комсомольсько-ДОБРОВЕЛИЧКІВКА КІРОВОГРАД

ДОЯРКИ комсомольсько-молодіжної ферми артілі імені Калініна відпочивали в червоному кутку, читали. Зайшла групкомсорг Раїса Карпець.

— Бачили, що знаменські дівчата пишуть? — запитала, показавши на газету.

— На добре діло йдуть. Нам би теж...

Тваринники підтримали свого батажка:

— Не відстаємо...

— По дві шістсот падоємо?...

— Та й біла ферма ще кращий шорядок наведемо. Із пісню не розлучимось...

Тут же й вирішили: боротися за право називатися колективом імені 50-річчя Радянської влади, одержати на корову по 2620 кілограмів молока, знизити його собівартість. А ще — посадити біля ферми парк, розбитий квітники.

Постанову ЦК КПРС, умови обласного змагання за гідну зустріч 50-річчя Жовтня обговорюють зараз у всіх молодіжних колективах нашого району, беруть конкретні зобов'язання на честь свята.

К. ТОПОНАР,
інструктор Добровеличківського райкому комсомолу.

В ЧОРА ми обговорили Постанову ЦК КПРС про підготовку до 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. Кожного молодого водія схвилював цей документ. Це правильно, що кожне підприємство повинно мати свої конкретні плани підготовки до свята.

Познайомились ми із зобов'язаннями наших колективів автоколони 2200, з якими ми здавна змагаємось. Звісно, ми теж не відстаємо від них. На своїх зборах прийняли на ювілейний рік конкретні зобов'язання. Вирішили домогтися продовження міжремонтного пробігу автомобілів на 10 тисяч кілометрів, а пробіг кожної покришки довести до 80 тисяч кілометрів.

Велику увагу водії приділятимуть економічному витрачання палива. Вони планують заощадити його на два проценти більше, ніж встановлено за нормою, тобто понад 100 тисяч кілограмів.

Є і ще одна новина. Змагаючись за право називатися колективом імені 50-річчя Радянської влади, комсомольці автоколони вирішили боротися за те, щоб не було понаднормового простоявання автомобілів під час їх навантаження і розвантаження. Кожні 24 комсомольці працюватимуть так, щоб виконувати завдання за 25 комсомольців.

В. МИШЕРИЧЕНКО,
секретар комсомольської організації Кіровоградської автоколони № 2199.

Утворено виборчі округи

На підставі статті 21 Конституції УРСР і статей 25 і 26 «Положення про вибори до Верховної Ради Української РСР» Президія Верховної Ради УРСР Указом від 11 січня 1967 року утворила в республіці 469 виборчих округів по виборах до Верховної Ради УРСР сьомого скликання.

„СУПУТНИК“ ДЛЯ МОЄЇ ДРУЖИНИ

КОЖНОГО дня я їх бачу за роботою. Георгій Никитенко щось вираховує на чернетці. Потім повертається до креслярської дошки. Замислившись біля верстата Дмитро Яворський, Георгій Бобровницький обережно бере модель, наче то не звичайнісіньке дерево, а немова.

Відколи вже знаю їх, бачу разом. І не здивувався, коли взнав, що саме вони взялись за створення нової кухонної багатоперіодичної машини.

Моя розповідь лише про кілька днів творчої праці цих молодих людей. Отже —

ДЕНЬ ПЕРШИЙ

Він був звичайним, заповненим вщерть безліччю справ. У ливарному цеху відливали незграбні корпуси старої м'ясорубки.

Звичайний робочий день. Георгій Никитенко тільки-но закінчив креслення, як задзвонив телефон. Однак, дійти до нього не встиг. У відділ, як завжди не послішаючи, зайшов Дмитро. По виразу його обличчя Георгій зрозумів — не до балачок зараз. Взяв трубку, коротко кинув: «Зайнятий» і пішов до Дмитра.

— Гарику, я, здається, знайшов, — Яворський уважно подивився на свого товариша. — Уявляєш, можна буде молоти каву, цукор, зерно, формувати тісто, ще й ковбасу начиняти.

Слюсар прийшов до інженера з новою технічною ідеєю. Дмитро прийшов з порожніми руками. Вони особливо виділялись на полірованому столі. Та ціна цим рукам велика. Якби мені завтра сказали, що Яворський підкував блоху, я б навіть не здивувався.

Георгій уважно слухав. Перебив: — Це вже як, остаточно?

Посміхнувся. Натякав на те, що через

кілька днів той міг прийти з новими варіантами.

— А як думашь планку підшипника робити?

— На верстатах, звичайно.

— Не вигідно. Треба відливати.

ДЕНЬ ДРУГИЙ

Мене завжди дивувало в ньому вміння бачити деталь, коли ще немає ні ескізу, ні креслень. Він може не тільки уявити її, а й відразу вгадати «слабке місце», виправити, вдосконалити.

Так було й цього разу. Георгій прийшов до нього в цех.

— Слухай-но, друже, виручай. Треба шнеки свердлити по одній осі, а «бази» ніяк не знайду.

— Бази, бази, — повторив роздумливо Дмитро. — Кондуктор треба оригінальний.

І він вже бачив отой кондуктор, а, можливо, і свердлувальницю, яка буде ним користуватись, тому сказав:

— Кріплення треба позручніші...

І тут же, згадавши щось, спитав:

— А як там з затвердженням?

— Директор — за.

— А в тресті?

— Хтозна. До речі, Жердій зараз на заводі...

Дмитро потім жартував, що він, як казала його бабуся, народився у сорочці. Керуючому трестом М. О. Жердій теж сподобалась думка про створення багатоперіодичної кухонної машини. Він і назву запропонував — «Супутник».

А Никитенко вже думав над художнім оформленням корпусу...

ДЕНЬ ТРЕТІЙ

Він був найтяжчим. Георгій надовго приписався до свого тезки — модельника Бобровницького.

— Подобається? —

Никитенко розклав на столі лист ватману. — Третій варіант, здається, вдався.

Бобровницький вписав очима в креслення.

Хвилини минали непомітно. Набігали години, а вони все не розкодились. Заблукали між двома соснами, — коли виходило красиво, то ускладнювалось виготовлення корпусу і, навпаки: відлити корпус легко, але втрачається його художній вигляд...

На цей раз модельник переконав інженера своєю думкою, яка проникла у суть технічну компетенцію. Здається, дрібниці, але Никитенко їх не врахував.

І знову злилися два струмки в один: робітник доповнює інженера культурою свого технічного мислення. Грань між витвором рук і витвором розуму стала майже непомітною, хоч зовсім не стерлась...

ДЕНЬ ЧЕТВЕРТИЙ

Позаду розрахунки, ескізи. Тепер всі думки лягли в чіткі лінії креслень. Це був своєрідний інженерний твір, освічений поезією творчості.

Однак крапку ставити було рано. Його сторінками-кресленнями заволоділи формувальники, слюсарі, токарі. Своїми руками вони дописували його щодня. І, нарешті, — машина готова. Гарна. Нічого не скажеш. І зручно в господарстві. Перші рецензенти, звичайно, — жінки нашого заводу. Посміхаються. Значить, сподобалась. Вони, до речі, не раз консультували винахідників.

А ті вже встигли відійти від перших радощів успіху. Розійшлися по своїх робочих місцях. Я подумав тоді: «А чи надовго? І тут же твердо відповів: «Ні, звичайно, ні».

А. БЕВЗ,
головний інженер заводу «Більшовик».

ВОНА проходила сільською вулицею. І з гурту жінок чула:
— Бачили, яка проворна!..
— Аякже!.. Перша доярка... І в клубі чути її...

Сказала й про те, як сама два-три рази на тиждень виступає на фермі з бесідами.
Хороше було Надії, коли хвалили членів колгоспної агіткультбригади, коли розповідала про великий молодіжний хор, вечорниці...

ДЗЕРЖИНСЬКЕ

„НІ!“

— Дозвольте! До набуття заходить сорок двохлітній хлопчина. Щиро тисне невелику руку. Заводимо розмову.
— А пам'ятаю, Маріє Мусліной!
— Так, я все пам'ятаю. Олег був спеціалістом по крадіжках через вікна.

ТВІР ВИСУНУТО НА ЗДОБУТТЯ ПРЕМІЇ Т. Г. ШЕВЧЕНКА ОБГОВОРЮЄМО

ХОЧ СОНЯ КОТИГОРОШКО НЕ ФЕЯ...

Нещодавно побачила світову нову книгу нашого земляка Віталія Логвиненка. Події твору тісно пов'язані з Кіровоградщиною. Саме по її степових просторах рухається межі ворожих частин в перші дні тимчасової окупації невеличка група молодих радянських воїнів наздогін фронтів, який швидко віддаляється.

В. Кузьменко: «Цілість твору — в художньому втіленні задуму, в створенні оригінальних і цікавих характерів. Якщо образ сержанта Боярина децю статичний, він нагадує військового, до якого ми вже звикли, то інші образи виліплені шедро, вагомо, правдиво.

ТИСЯЧІ ДИВНИХ ПЕРЛИН

На фото: поет Василь Діденко (праворуч). Ліворуч — юнаки та дівчата обступили імпрізовані прилавок. На передньому плані — робітниця заводу радіовиробів Наташа та Світлана Астахови. Фото В. Ковпака.

Початку був заспі. Причинний заспі до сата книги. Він розпочався дзвінижким рядком поезії, коли на сцену вийшли лісові літератори В. Юр'єв та В. Гончаренко, та ще незнайомих присутнім світловосид юнак.

ЗА ЩО ТИ КАРАЄШ ІІ, МОЛОДУ?

Сутеніє. Збиваючи рукавицями сніг, весело вервечкою потяглися дівчата до гуртожитку. Після денної праці на будовах так приємно погріті руки на батареях' опалення, помитися теплою водою, почитати книжку чи може, й потанцювати в червоному кутку. Гомінливо заходять до кімнати, і... зникають дівочі посмішки. Могильним холодом повіяло на них і цього разу. З кранів ледь капає льодова вода.

Жили дівчата в інших гуртожитках, змагалися з юнаками за чистоту і порядок, допомагали один одному по господарству, разом проводили вечори. А зараз на гарматний постріл не підпудка хлопці до червоного кутка володарка гуртожитку Надія Петрівна Таранцова. За що ж ти караш, Надіє Петрівно?..

Вдвох чи втрьох принесли колоту та й сілі гадати, яка кімната по графіку володіє сокирою, бо ж той-таки «бог» виділив їх на гуртожиток... аж одну. Нічого не придумали та й ну стрибати, ногами колоту ламати. По тому, зігрівшись і повечерявши, одягли зимову одежку та й пішли до червоного кутка з надією, що, може, хоч через заморожену шибку зігріє дівоче серце ласкавий погляд хлопця. Та...

курено — хоч сокиру вшай. А до кіровоградських центральних вулиць далеко. Весь вечір в поїздах поїде. Отож сидять дівчата совечора в червоному кутку, пуховими рукавичками ортають журнали, аж поки не прозвучить команда: «Спати!». Збирають теплу одежку, вкриваються нею поверх блаженних ковдр та й засипають снами янголят. І сниться їм... гарячі батареї опалення, вода в титанах, справне освітлення, та що в прохуваному вікні чубата хлопчача голова.

